

II.

W o p i š a n j e

Gustav-Adolfskeho šwjedzenja w Nješwacžidle

29. septembra 1887.

Šwjedžen poboczneho towarštwu Gustav-Adolfskeho wustawa w měsće šo dženša tudy pola naš w Nješwacžidle wotdžerža. — Zyrkwinszy prjódkstejerjo běchu s našim k. fararjom Jakubom wscho po móžnosći do přédka srjadowali a napravili a tež wschudže najpscheczelniwische podpjeranje k temu namašali. Wupyschenje našeho Božeho doma šo šašo pod wustojnym roškasowanjom k. mištra Patoki s Nješwacžidla dofonja, kotremuž bě paš tón raš k. Čzech s Romška pomozny. Róžde našich šafarowaných knjejstwow da šame šwoju modleršku jstwicžku wupyschecž; k temu naše Nješwacžilske knjejstwo šwjaty woštar s wyšokimi šelenymi rostlinami. Pšchede wschēm paš, se šamšneho wabjenja, naša luba mšodžina šyly wěnzow a taš wjele pletwow pšchihotowa, šo šo naša luba zyrkej do lubošneje kčžjateje šahrody pšcheměni, w kotrejž niž jenož šwjate šnamjenja kščiža a kóny a dr., ale tež šwjecžene špěwy a bójške napominanja, jašo: „Bój ša mnu!“ — „Šed'n twjerdy hród je naš Bóh šam“ a dr. móžnje k wutrobam wschěch šwjedženškich hoščow rycžachu. — Džen šamón bě čžichi a mišy a taš lubošny, šo naše pošorne wušnacže njemóžesche hinaš wobšwědcžicž, hacž: to je džen, kotryž je tón Knješ čžinik! Kano a pšchipošdnju šo wón šwjedženšzy wot našich šwonow poštrowi. Šopošdnju w 1 hodž. paš šestupa šo šwjedženški čžah, pšchi kotrehož šestajenju je wošebje k. Šordan s Króúzy šo prózowaš. Do přédka džěchu pošawništojo; ša nimi tši maše holcžki w štaro-šerbskej draščje a dvě němskej holcžzy, ša kotrymajž naše šchule šlědowachu, wot našich k. wučerjow čžejnje pšchewodžene. Wschudžom móžesche jenož přenja kšafa šobu hicž, došelž by hewaš džěčatkow pšchewjele byšo, najbóle wschudžom paš tež, kaž pola tamnych přenich pječž holcžkow, widžachmy, šo běchu němske šchulerške holcžki němszy draščene, šerbske paš šerbszy. Ša tutym štadłom Knješowym pšchindžechu našchi